

Az agyafúrt cigány

Volt egyszer egy cigány. Az egész falu népét bolonddá tette. Végül is az elöljáróság megsokallta a dolgot. Összement hát a képviselő-testület, aztán elhatározták, hogy a cigányt zsákba teszik, és belevetik ütet a Dunába. A cigány megneszelte a dógot, sokáig bújkált. Ótán mégiscsak lefogták, zsákba tették, s megindútak vele. Két ember vitte. Az egész elöljáróság élükön a bíróval a menethe' csatlakozott. A cigány útközben folyton azt kiabálta:

– Nem leszek Budán király!

Ahogy elértek az egyik faluba, betértek a korcsmába egy kis gurázsit inni. A cigányt ezalatt kint hagyták az utcán. Amíg az elöljáróság bent poharazott, a cigány a zsákban folyton azt kiabálta:

– Nem leszek Budán király!

Meghallotta ezt egy suszter, odament a zsákhoz és így szólt:

– Gyere ki pajtás a zsákbul, majd én belebújok!

A cigánynak sem kellett ezt kétszer mondani. Ahogy a suszter belebújt helyette, gyorsan bekötötte a zsák száját, azzal továbbállt. Minderről a korcsmába' mulatozó elöljáróság semmit sem tudott. Mikor teleítették magukat, fölkapták a zsákot és továbbvitték. Mikor kiértek a Dunához, megragadták a zsákot és a suszterrel együtt belevágták, aki bele is fulladt. Az elöljáróság, mind aki jól végezte a dolgát hazaballagott, abban a hiszemben, hogy örökre megszabadult a cigánytól. A cigány pedig elszegődött gulyásnak, marhákat őrizni túl a Dunán.